

prima instanță: L. Barbos

instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Valdaval-Com”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Valdaval-Com” împotriva Primăriei Ialoveni cu privire la obligarea de a elibera autorizație de funcționare pe termen nelimitat, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Valdaval-Com” și menținută hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2015,

c o n s t a t ă :

La 04 iunie 2014, SRL „Valdaval-Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Ialoveni, solicitând obligarea primăriei de a elibera autorizație de funcționare pentru magazinul specializat „Rustic”, amplasat pe traseul Chișinău-Hîncești km 10, pe un termen nelimitat și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 999 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza dispoziției primarului nr. 31 din 15 martie 2013, Primăria Ialoveni i-a eliberat autorizația pentru amplasarea și funcționarea unităților de comerț și/sau de prestări servicii de deservire socială nr. 288, valabilă până la 31 decembrie 2013, deși urma a fi eliberată pe un termen nelimitat.

Astfel, la 15 aprilie 2014 s-a adresat către pârât cu cerere prealabilă, prin care a solicitat eliberarea autorizației de funcționare pe un termen nelimitat, în conformitate cu prevederile Legii cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010.

Menționează că prin răspunsul din 15 mai 2014 pârâțul a refuzat eliberarea autorizației, solicitând prezentarea unui set de acte.

Consideră că refuzul Primăriei Ialoveni privind eliberarea autorizației de funcționare pe un termen nelimitat este ilegal și contrar prevederilor Legii cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010, ne fiind necesară prezentarea suplimentară a actelor solicitate de către pârât.

Totodată menționează că neeliberarea autorizației de funcționare face imposibilă activitatea legală a unității comerciale, fapt ce duce la pierderi esențiale.

La 05 august 2014, SRL „Valdaval-Com” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, invocând că în rezultatul acțiunilor ilegale ale Primăriei Ialoveni suportă prejudicii materiale și morale, solicitând suplimentar încasarea venitului ratat în sumă de 500 000 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2015 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a obligat Primăria Ialoveni să elibereze autorizație de funcționare pe un termen nelimitat pentru funcționarea magazinului specializat „Rustic”, ce aparține SRL „Valdaval-Com”, amplasat pe traseul Chișinău-Hâncești km 10. În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

La 29 iunie 2015, Primăria Ialoveni a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii judecătorești în partea admiterii cererii și menținerea acesteia în partea în care cererea a fost respinsă.

La 21 iulie 2015, SRL „Valdaval-Com” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii judecătorești în partea respingerii cererii și emiterea unei noi hotărâri în această parte prin care cererea să fie admisă integral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2015 nu s-a dat curs cererilor de apel declarate de Primăria Ialoveni și SRL „Valdaval-Com” împotriva hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2015, s-a comunicat apelanților despre necesitatea prezentării cererilor de apel motivate, acordând-le pentru aceasta termen până la 26 noiembrie 2015 ora 12:00. S-a explicat apelanților că dacă nu vor lichida neajunsurile menționate, cererile de apel vor fi restituite, în conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă.

La 26 noiembrie 2015 SRL „Valdaval-Com” a depus cererea de apel motivată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015 s-a restituit cererea de apel declarată de Primăria Ialoveni împotriva hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2015 din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței de apel din încheierea din 24 septembrie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat SRL „Valdaval-Com” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Ialoveni din 23 iunie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 22 martie 2016 SRL „Valdaval-Com” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 și a hotărârii Judecătoria Ialoveni din 23 iunie 2015, în partea respingerii cererii privind încasarea prejudiciului material și moral, și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de încasarea a sumei de 500 000 lei cu titlu de venit ratat și 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cu menținerea în rest a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea respingerii cerinței privind repararea prejudiciului material, sub formă de venit ratat, în mărime de 500 000 lei și prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei, invocând că, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, și anume, art. 14 Codul civil.

Recurentul, în cererea de recurs a reiterat normele indicate în cererea de chemare în judecată, precum și a reiterat argumentele expuse în cererea de apel, și anume că Primăria Ialoveni, solicitând un șir de acte privind eliberarea autorizației de funcționare, și-a depășit atribuțiile stabilite prin lege.

Menționează că datorită circumstanțelor invocate supra, întreprinderea suportă pierderi sub formă de venit ratat, inclusiv din cauza imposibilității de a-și desfășura activitatea comercială și este limitată în drepturi, fapt ce afectează imaginea societății.

Mai mult, atât încheierea primei instanțe din 09 octombrie 2014 (f.d. 67-68), cât și decizia instanței de apel din 10 decembrie 2015 conțin erori care urmează a fi corectate, și anume instanțele s-au referit la autorizație de construcții, pe când în prezenta cauză se referă la eliberarea autorizației de funcționare.

Afirmă că se află în imposibilitate de a se folosi de proprietatea ce-i aparține, respectiv și de a activa pe parcursul a doi ani, fapt ce este inadmisibil în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

De asemenea, a invocat și jurisprudența CEDO relevantă prezentului caz, referitor la compensarea prejudiciului moral, și anume că persoanele juridice au aceleași drepturi în problemele de obținere a compensațiilor de pe urma încălcărilor drepturilor patrimoniale, ca și persoanele fizice, sunt în drept să ceară despăgubirea prejudiciului nematerial (moral) – (cauza Sporrang și Lonroth vs Suedia anul 2000).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel din 10 decembrie 2015 a fost expediată în adresa părților la 22 ianuarie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de ieșire nr. 403 (f.d. 202).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 22 martie 2016 se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității

recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul SRL „Valdaval-Com” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Valdaval-Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari